

ALEGĂTORUL LIBER

Prețul abonamentului: pe an 15 l.—pe șase luni 7 l. 50 b.
Pentru străinătate se adaogă costul transportului.
Prețul anunțurilor 40 bani linia.

APARE LUNIA, MERCURIA ȘI VINERIA

Abonamentele se fac în Bucuresci, Strada Biserica Tenii.
In districte și în străinătate la biourile postale.—Scrișori neșpan cate se refușă.

Bucuresci, 27 Novembre 1875.

Desbaterile ce s'a urmat în ziua de marția trecută în Camera din délul Mitropoliei, cu ocaziunea votărei răspunsului la mesagiul tronului, au venit să ne dovedescă, odată mai mult, inconsecința, difuziunea, — eram să dăcem zăpăcēla, — pretinșilor deputați ai țerei, și, mai presus de tôte, setea ce au de a și exprima supunerea și devotamentul regimului care'i conduce după cum îi place. Cestiunea fiind a se sci care dintre dēnșii se va arēta mai plecat, în formă, fiecare a ținut a și manifesta sentimentele într'un mod deosebit, deși, în fond, toți tindeau la același rezultat. Timpii discuțiunilor bizantine par a se fi reintors, însă, astă dată, lipsiți de ori-ce logică și de ori-ce scinție de bun simț.

Doē proiecte de răspunsuri erau în presință, amândoē vagi, amândoē incolore, amândoē silindu-se se îngâne laude și mulțumiri, — triste perifrasede ale actului ministerial de la 15 nouembre trecut. Cel mai înfocat dinastic, punēdu-le într'o pălărie și amestecându-le, ar fi putut să tragă pe ori-care la sorți și s'el presinte Domnitorului, cu certitudinea că va produce același efect asupra-i, fiindcă în nici unul din ele nu se vorbea nimic despre cestiunile vitale, despre reformele, despre îmbunătățirile ce ar interesa pe Români, ci ambele se confunda în protestațiuni de credință și de smerenie. Omenii nostri însă sunt de un alt calibru. Printre vëlurile grōse și opace sub cari autorul a cătat să și ascundă ideile, ochii lor pētrundētori au distins, într'unul din ele, ore-cari frase cari nu li s'au părut destul de bine accentuate în sensul celor ce guvernul voesce să pue la cale. De acolo, o discuțiune generală care a ocupat o ședință întregă, în care fie-care a ținut să și dea opiniunea, cu riscul de multe ori de a se pune în contradicțiune cu sine și cu faptele sale, și care s'a terminat prin adoptarea unui proiect care conține cu totul aceleași sentimente ca cel respins. Nu trebuie să omitem, că la fine, diversii contradicțori și-au dat acolada frățescă, condițiune de rigōre în Camera actuală din délul Mitropoliei, întocmai ca în al treilea act al unei opere bufe.

Este un fapt cunoscut că stăruința cu care cei-l-alfi își atribuiesc cugete ce n'ai avut nici o dată, termină prin a te convinge căle ai în realitate. Acēsta este izvorul mai tuturor monomaniilor. Putem afirma că acēsta a fost și cauza sentimentelor belicōse ce se dăce că d. Meitani a exprimat cu atāta căldură la tribună. O dată discuțiunea pornită pe acel tērēm, era dificil să se oprēscă lesne. Ceea ce s'a și întēplat. D. Gheorghe Brătianu, prin admirabila-i luciditate

de spirit, nu a contribuit pucin a da desbaterilor acēstă direcțiune, și, trebuie să mărturisim spre onōrea d-sale, dacă și propusese să mistifice pe colegii săi și s'ei atragă în capcan, a reușit pe deplin a și satisface dorința. Nu mai dăcem nimic despre protestațiuni democratice ale noului român, d. Meitani, căci a fi însărcinat de guvern cu reprezentațiunea colegiului IV-lea nu este tot una cu a fi democrat.

Ceea ce ne-a surprins în tôte aceste, și mai mult decât tôte, este ardōrea d-lui Pascal. D. Pascal, același care făcea o opozițiune așa de violentă ministerului d-lui Brătianu, sub pretestul imaginar al bandelor bulgare și care se părea a fi protectorul natural și amicul intim al Turciei, uitându-și într'un moment de indignațiune tot trecutul politic, s'a aruncat cu înverșunare în luptă, cerēnd a se adopta răspunsul d-lui Meitani, în care d. Gheorghe Brătianu veduse elementele unei cruciade contra imperiului otoman! Dēcă acēstă opiniune a fost împărtășită sēu nu, ne dispensăm a spune. Constatăm numai că din acest moment, aiurirea a devenit generală. Ast-fel, vedurăm pe d. Boerescu, care pretinde că nutresce de atāt timp visuri de independință națională, care se dăce că, vēra trecută, a întreprins un pelerinagiū în Europa spre a sonda dispozițiunile diferitelor cabinete asupra acestui punct, și a cărui retragere din minister se atribue de unii consiliurilor părintesci ce a primit de pe unde s'a dus să cēră inspirațiunii, îl vedurăm, dăcem, transformându-se *ex abrupto* în partisan al Sultanului și combătēnd pe acei cari avea aerul să l'atace. D. Lahovari, din parte-i, nu se sfii de a taxa de don-quisotism pe acei cari nutresc asemenea ideī, uitând că ședuse atāta vreme pe banca ministerială, alături cu fostul sēu coleg de la esterne! Ce Babilonie!

În momentul când acei cari se dăce reprezentațiunii națiunii ar fi trebuit să se ducă să spue tronului suferințele și necesitățile României, să i descrie miseriile cari bântuesc tôte clasele societății, să i arate starea de plāns în care se află comerciul și agricultura, ei nu găseau nimic mai bine de făcut decât a discuta dīle întregi adrese banale, cari nu conțin decât espresiunea supunerei ce i animă, și a și tortura spiritul ca să facă să dispară din ele pēnē chiar și umbra aceea ce ar putea să semene cu o resistență. După acēsta, mulțumiți de ei înși-și, își reiau locurile și și continuēză opera de desorganizare, mirându-se că un moment au putut să nu fie cu toții de acord, însă consolându-se la idea că divergențele lor nu au provenit decât din marele zel ce au de a se arāta supuși.

Intr'unul din articolele nōstre precedente, am demonstrat că, în Ca-

mera din délul Mitropoliei, nu există decât un singur partid, acelea pe care l'am numit *zestrea guvernamentală*, împărțit în puri și în impuri. Discuțiunea ce s'a urmat cu ocaziunea votărei răspunsului la mesagiul tronului a venit să ne dovedescă cât de pucin pe înșelase în aprecierile nōstre.

Ētă manifestul ce d. Ion Ghica a adresat alegătorilor săi în urma demisionărei sēle din Camera din délul Mitropoliei:

Tubiți mei alegători,

Am iost tot-d-a-una mândru de sufragiele d-vōstre, și astăzi, depunēnd mandatul ce m'ai încredințat, cred că implinesc o datorie de bun cetățen și de înaltă stimă și recunoscință către acei ce m'au ales reprezentantele lor.

Alegerea în persōna mea, care nu am alt titlu la considerațiunea d-vōstre decât adāncul respect ce am avut în tōtă cariera mea politică pentru legile și pentru Constituțiunea țerei, am considerat-o ca o protestare viiă în contra violării esercitate cu atāta cutezanță asupra consciinței alegătorilor, ca o protestare în contra loviturilor ce se dă pactului nostru fundamental. O majoritate, când nu este libera espresiune a cetățenilor nu pōte avea nici consciința datoriilor către țēră, nici consciința pēsurilor și aspirațiunilor ei. Puterile sēle, emanând de la guvern ér nu de la națiune, nu o pot face decât a incuviința ori ce i se cere și a esige ast-fel în fapt un guvern fără control.

Am considerat-o ca o protestare viiă în contra corupțiunii, tovarēs nedespărțit al imixțiunii guvernului în alegeri, care a ajuns până a înrola în agenții seī electorali chiar din clasele acelea pe cari legile divine și umane le-au creat numai pentru a propaga pacea și iubirea între cetățeni și a forma inima și spiritul tinerimei.

Am considerat-o ca o protestare în contra persecuțiunilor la cari sunt supuși acei cari nu se închină unui sistem care pare a nu avea misiune alta decât a distruge consciința cetățenilor, a înjosi caracterele și a nēbuși în Români ori ce sentiment de demnitate și de independință.

Am considerat-o ca o protestare în contra risipei banilor publici și în contra concesionilor cari au ruinat finanțele și au ingenuchiat țēra sub povēra datoriilor și impositelor, astfel încāt astăzi autoritatea destinată a veghia la securitatea și la respectarea persōnelor și a proprietății nu are altă îngrijire decât a alerga după voturi ministeriale și a stringe impositetele cari nu se mai pot implini decât cu bătai și cu vēndarea silnică și pe precieri nepomenite și necređute a vitelor și a celor alte instrumente de muncă ale plugarului, a ruina pe arendași și pe proprietari împingēnd zelul guvernamental până la torturi.

Persistința guvernului de a urma un sistem fatal face cu neputință și inutilă presința unui oposant în mijlocul unei majorități unde nu există decât o singură voință, și nu rămâne decât a i lăsa tōte răspunderea consecințelor la cari espune țēra.

Primiți, domnii mei, încredințarea stimei și recunoscinței mele.

Ion Ghica.

Presa, în numărul sēu din 26 nouembre, susține că, în una din salele Camerei, în ajunul discuțiunii convențiunii austro-maghiară, s'ar fi ținut următorul dialog între d. Kogălnicēnu și un ore-care consul: «Dēcă Austria voiesce a obține votarea acestei convențiunii, ar fi dis d. Kogălnicēnu a celui consul, o pot asigura că nu va reuși fără presința mea la minister.» Și apoi *Presa* adaogă aceste cuvinte: «garantăm fidelitatea acestui dialog».

D. Kogălnicēnu, în fața a cestei aserțiunii, se socotesce dator țerei și publicului a face următoarea declarațiune:

D. Kogălnicēnu nu are onōre a cunoșce pe d. agent și consul general al Austriei.

D. Kogălnicēnu, de mai mult de doi ani, n'a avut onōre de a vedē pe d. general-consul al Germaniei, și încă mai puțin de a convorbi cu d-sa. Cu toți cei-l-alfi represintanți ai puterilor străine, întru cât el are onōre de a cunoșce pe unii din d-lor, d. Kogălnicēnu și-a prescis de regulă neștrămutată de a se ține în cea mai mare rezervă, în convorbirile sēle, în privința afacerilor țērii.

D. Kogălnicēnu trăiesce atāt de retras, relațiunile sēle chiar sociale cu dd. agenți politici sunt atāt de rare, încāt unora din d-lor le datorresce — și de mult — chiar întrevizite.

Prin urmare, d. Kogălnicēnu n'a putut avea și n'a avut cu *nici un consul* conversațiunea ce i atribue *Presa*. D. Kogălnicēnu a fost în acēstă țēră de trei ori ministru, și însuși d. Boerescu, redactorul *Presii* și colegul d-lui Kogălnicēnu în ministerul d-lui Dimitrie Ghika, scie că d. Kogălnicēnu nici odată n'a venit și nu s'a susținut la putere prin străinē.

D. Kogălnicēnu se mărginesce dēr, drept singură întēmpinare meritată, de a declara că tot dialogul ce i se atribuie de *Presa* este un *neadevēr!*

Aflăm că d. Fundescu, redactorele *Telegrafului*, chiămat astăzi, 27 nouembre, la cabinetul d-lui jude instructor Ciuleiū, pentru a da ore-care informațiunii, a fost arestat și pornit la Văcăresci. Nu ne așteptam la mai pucin din partea ilustrului d-lui Ciuleiū.

Sub acest regim de corupere, era peste putință ca în districte să nu se manifeste ca și în capitală aceleași simptome de jafuri și șarlatanii. Lunile tre-

cute Banca Brăilei, săptămânele trecute Nicolae Cristu, acum câte-va zile renumitul Mărginenu, vârsară asupra societății noastre veninul discreditului, nimicind mai multe milioane.

Orașul Giurgiu, în stagnațiunea la care este condamnat portul său, a trebuit să asiste la una din bancrutele fraduloase minunate combinate de însuși primarul aceluși oraș, dupe câte ne asigură mai mulți creditorii din capitală, și dupe cum comunică d. Alexe Cristescu printr'o telegramă diarului *Românul*.

Primarul orașului Giurgiu, încurajat de pozițiunea sa, s'a creșut în drept a îndemna pe comerciantul Mărginenu a înghiți sume însemnate ale mai multor comercianți din Bucuresci.

Cată să adresăm felicitările noastre parchetului trib. de Vlașca și d-lui judecător de instrucțiune local pentru demna atitudine ce au luat față cu Mărginenu și complicitii lui, pe cari l-a arestat.

DIN AFARA

Am anunțat în numărul din urmă că Adunarea franceză a numit comisiunea care să cerceteze proiectul de lege privitor la disolverea camerei și fixarea noilor operațiuni electorale atât pentru camera cât și pentru senat.

Diarele franceze cu data de 5 decembrie ne aduc scirea că această comisiune a început, încă de a doua-zi de la numirea ei, a ținea ședințe. Cele ce se raportază de la debateri, ține *la République française*, nu este de rău augur. Totă lumea simte și recunoște că disolverea este necesară și iminentă.

Comisiunea ar voi ca să cunoască și păreriile ministeriului spre a regula toate lucrurile într'un comun acord. Un lucru pare sigur, și acesta este că nimeni nu ține a amâna prea mult viitorile alegeri.

Este dără constatat că, din momentul ce s'a pus cestiunea ast-fel, nu rămân decât avantajie în favoarea resolverii în cel mai scurt timp. Veleitațiile, ce se discernă încă în sinul comisiunii, de a se câștiga timp, de a amâna convocarea alegătorilor, astă-zi au dispărut. Se crede a se face tot posibilul într'u da satisfacțiune intereselor celor mai apăsătoare. Este o tendință vizibile de a nu se umfla ordină de zi a Adunării, din contra se caută a o ușura. În cursul debaterilor, membri stângei au spus cea ce trebuia să spuie.

Din momentul ce alegerile viitoare vor fi fixate la o dată certă, perioadele electorale, senatorială și legislativă, vor fi considerate ca deschise, și totul va trebui să cedeze în fața acestor mari preocupări ale țerei.

Deputații actuali, deveniți de o dată candidați, se vor pentru senat, se vor pentru noua cameră, nu vor fi cei din urmă cari să dea exemplu de conduita ce vor trebui să păstreze toți cetățenii cei buni.

Toți se vor grăbi de a încongura pe alegătorii lor, și vor fi foarte ocupați de alegerile iminente; în Adunare nu va mai fi nimic de făcut, și atențiunea Franciei va fi cu totul aiurea.

Biuroul grupei Lavergne s'a întrunit cu biuroul centrului stâng pentru a comunica ultimatul centrului dreptu relativ la stabilirea unei liste comune pentru alegerea celor 75 senatori pe viață. Acest ultimul, ne dând o reprezentățiune proporțională decât centrului stâng și dreptelor, și mărginindu-se a admite câte-

va individualității din uniunea republicană și din estrema-stângă, a fost respins de centrul stâng, care vrea să rămâie fidel aliaților seși.

Centrul stâng, pentru a începe deliberrările asupra alegerilor senatoriale, așteptă ca grupa Lavergne să ia o rezoluțiune.

Se telegrafiază din Londra cu data de 3 decembrie:

«Ministerul de rebel va publica în curând un proiect complet relativ la mobilizarea armatei engleze în cas de rebel.»

Times, comentând această noutate țice: «În toate cele alte țeti, ministerul de rebel a preparat proiecte analoge pe care le ține ascunse în arhivele secrete. Ministerul nostru va publica proiectul seșu, pentru ca și armata regulată și cea auxiliară să 'l pôtă studia și înțelegi. Ministerul crede într'adevăr că este mai bine a se espune să fiă cunoscut de un inamic posibil, decât de a lăsa în ignoranță pe propriii nostri oficeri, și a 'l lăsa astfel în încurcătura.»

Cu aceeași dată se telegrafiază că, cu data de 27 novembre, ducele d'Harcourt a adresat o depeșă ducelui Décazes. Telegrama raportază o conversațiune ce lord Derby a avut cu dânsul. Acesta ar fi țis că Anglia, cumpărând acțiunile canalului de la Suez a voit numai și numai să împiedice o preponderanță străină prea mare.

Acțiunea ministeriului engles, în această afacere, a fost puraminte defensivă: «Nu voiți să propun, a adăugat lordul Derby, dără nu voiți retrage cea ce am țis în Camera Lordilor, că noi nu ne vom opune ca să fiă canalul administrat de către un sindicat internațional.»

Diarul *le Globe* țice că vice-consulul engles la Zanzibar a recomandat guvernului de a mări forțele navale engleze la Zanzibar.

Se scrie din Viena, cu data de 2 decembrie, că, dupe *Freudenthal*, asertiunea lui *Times* că negocierile austro-ruse, relativ la cestiunea Orientului, ar fi cășut, este cu totul ne-esactă.

Propunerile Austriei au fost adoptate în principiu, acum cât-va timp la Petersburg.

Pentru moment numai e vorba decât pentru câte-va amănunte a cărora definitivă regulare depinde de la întorcerea iminentă a țzarului și a principelui Gorgiacof la Petersburg.

Cu data de 3 decembrie, relativ la aceeași afacere, se scriu următoarele:

Sgomotul dupe care Austria și Rusia ar fi în neunire, relativ la propunerile ce tind a garanta reformele promise de Turcia, este fals. Adevărul este că propunerile de această natură, care însă nu sunt încă determinate în toate amănuntele lor, au fost concertate în comun și supuse Sultanului; acesta le-a respins. Totuși se speră că dânsul își va schimba părerea.

Se telegrafiază din Madrid, cu data de 2 decembrie:

«Regele a primit, la șese ore, jurământul d-lor Canovas del Castillo, președintele consiliului, Calderon Colantès, ministrul afacerilor străine, Herrera, ministrul justiției, și Torreno, ministrul lucrărilor publice.»

Cei-l-alți miniștri rămân la locurile lor.

Carliștii au suspendat bombardarea San-Sebastianului. Ei își retrag artileria din pozițiile ce ocupaseră, din cauza presiunii tirului forturilor detașate.

Bombardarea Hernaniei continuă cu violință. Cu toate că orașul nu mai e decât un munte de ruine totuși locuitorii refuză de a pleca. Garnisóna este admirabilă.

Carliștii concentrează puterile lor în valea Baztanului și pe lipia Andoain.

Societățile de asigurare asupra vieții umane.

URNARE. 1)

În realitate, lucrurile nu se petrec așa regulat; dără se cunoște, cu destulă esactitate, numărul indivișilor luați într'o grupă de indiviși de aceeași etate care vor fi în viață la finele unui, doi seșu trei... ani, și chiar la finele unui timp dat ore-care; atunci se observă că se pôte resolve problema determinării unei prime de asigurare. Soluțiunea esactă și riguroasă a acestei probleme exige întrebuintarea calculului diferențial și integral; dără cea-ce am spus pênă aci este de ajuns pentru a face să se înțelgă că există soluțiune. Va părea pôte interesant de a sci cum se pôte calcula numărul supravieșuitoșilor la finele a 10 ani, de exemplu, dintr'o grupă de 1000 indiviși având actualminte 30 ani.

Acastă problemă se resolve într'un mod experimental ca să țicem așa, prin ajutorul a cea ce se chiamă o *Tabelă de mortalitate*.

O tabelă de mortalitate este o tabelă care arată câți indiviși, din 100,000, spre exemplu, născuți în aceeași zi, rămân în viață la finele a unui, doi, trei... ani. Vom spune îndată cum se construiesc o asemenea tabelă; pentru moment să arătăm cum se pôte găsi câți din 1000 indiviși de 30 ani trăiesc pênă la 40 ani.

Tabela de mortalitate ne arată, spre exemplu, că din 1,000,000 indiviși luați în momentul născerii lor, 438,183 ajung la etatea de 30 ani, și 369,404 ajung la etatea de 40 ani, rezultă de aci că din 438,183 indiviși de 30 ani, 369,404 ajung la etatea de 40 ani; deca admitem că numărul deceselor este aprópe proporțional cu numărul total al indivișilor, prin ajutorul unei simple proporțiuni, vom afla câți din 1000 indiviși de 30 ani se află în viață la finele a țrece ani.

Toate operațiunile Societăților de asigurări sunt basate pe întrebuintarea judișioasă a tabelii de mortalitate, și este de cea mai mare necesitate ca o Societate care doresce a nu și compromite situațiunea financiară, să posedă o bună tabelă.

Dupe cum am spus mai sus, tabela de mortalitate arată pentru o etate ore-care numărul supravieșuitoșilor dintr'un ore-care număr de indiviși presupuși născuți în aceeași zi; pentru a construi o tabelă de mortalitate, este de ajuns dără a observa câți indiviși dintr'un număr ore-care născuți în aceeași zi, rămân în viață peste 1, 2, 3, 4... ani. Observațiunea directă a acestui fenomen presintă, în practică, dificultăți grave și a trebuit să se caute metode indirecte pe care nu le putem espune aci pe larg. Ne va fi de ajuns a spune că nu este necesar ca indiviși observați să fiă născuți în acei și zi și ne putem mulțami de a lua de exemplu, 1,000 indiviși dupe întemplantare și de a nota câți au murit peste

un an, câți peste doi, câți peste trei, ani etc., și, prin urmare, câți rămân în viață peste 1 an, peste 2 ani, peste 3 ani, etc.

Metódele de observațiuni sunt dificile și nu pot fi bine făcute decât prin îngrijirile unei administrațiuni în capul căreia se găsesc bărbați devotați sciinței, divișând lucrul între agenți onestii și la nevoie controlându-i mutual și pe cât va fi cu putință fără scirea lor.

Astă-zi posedăm un mare număr de tabele de mortalitate, dără este foarte greș de a discuta valoarea lor, fiindcă în general nu se cunoște cum sunt ele construite; cele mai cunoscute în Franca sunt ale lui Deparieux, Duvillard, și tabela construită de către cele 17 societăți cele mai importante ale Angliei.

Deca aruncăm o simplă aruncătură de ochi asupra acestor tabele, observăm pe dată că ele dau indicațiuni foarte diferite, și acesta se esplică prin două rațiuni:

1° Observațiunile lui Deparieux fiind făcute asupra călugărilor și tontinierilor, ale lui Duvillard asupra unor indiviși luați dupe întemplantare în diverse comune ale Franciei, și ale societăților engleze în sinul lor, adică asupra unui public relativ avut, se înțelegi că cele trei categorii de indiviși observați nu resistă în același mod cauzelor de mortalitate;

2° Presupunând că observațiunile au fost făcute în aceleași condițiuni, asupra unor individe toate bine nutrite, supuse aceluiași gen de muncă și aceluiași regim, două tabele de mortalitate, construite în aceste condițiuni, n'ar putea da indicațiuni identice, de ore-ce fenomenul morții nu presintă absolut nimic regulat; se observă însă că aceste două tabele construite pe capete alese, dupe cum s'a țis, nu vor presinta decât divergențe foarte slabe deca operațiunea a avut loc pe un număr mare de capete. Calculul probabilităților ne arată că făcând us de o tabelă de mortalitate ast-fel precum ne-o dă observațiunea, în general cine-va pôte compta în evaluarea primelor de asigurări pe jumătate atâtea cifre câte sunt în numărul capetelor supuse observațiunii. Prin ajutorul procedărilor, ce indică calculul probabilităților, corigând indicațiunile observațiunii, putem obține o cifră mai mult. Însă, în tot ce am spus pênă aci nu este nimic absolut, și rămâne bine înțeles că stăm în generalitate.

Societățile au foarte adesea în serviciul lor calculatori seșu *actuari* foarte ignoranți și care și prelungesc dupe plăcerea lor lucrul făcându și calculele cu de două ori mai multe cifre. Din punctul de vedere practic, nu vedem aci decât un foarte mic inconvenient, dără este de ris de a se vedea luându-se în serios cele șapte seșu opt cifre ce se înscriu la rezervele societăților de asigurări; dără dintr'un alt punct de vedere este de regretat că câțiva calculatori subalterni să fie obligați de a urma metodele ce le impun superiorii lor, cari câte-o dată nu sunt decât nisce ignoranți perveniți, făcându și piérđă un timp pe care dânsii l'ar putea întrebuinta într'un mod avantajos, fiă în profitul lor propriu fie în profitul societății.

Tabela celor 17 societăți engleze ar fi cea care ar părea că presintă cea mai mare sumă de garanție de esactitate tot de o dată, fiindcă a fost făcută pe un mare număr de capete și fiindcă este relativă la personalul ce vine să se asigureze; ar fi de dorit ca societățile franceze să urmeze exemplul vecinilor noștri de peste *La-Manche*. Dără la noi în țeră

1) Veđi numerile precedente.

este la modă astăzi de a merge în urma tuturilor națiunile civilizate și de a adopta o inovațiune numai când ea a fost adoptată pretutindeni aiurea. De alt-mintrelea, afară de doi sêu trei actuari, doi sêu trei directori de societăți de asigurări, ale cărora nume le-aș putea cita, mă îndoiesc să existe în societățile de asigurări, un singur individ care să se îndoiască despre modul cu care se construie și se rectifică o tabelă de mortalitate. Și deca mai multe societăți au trebuit să renunțe de a continua ele însuși cesiunea afacerilor lor, apoi această nu trebuie raportată decât profundei ignoranțe, în materia de asigurări, a administratorilor lor.

Societățile franceze au adoptat tabelele lui Duvillard și ale lui Deparieux, pe cea dintâi pentru calculul asigurărilor pentru cazul de mărte, și pe cea-l-altă pentru calculul asigurărilor pentru cazul de viață. O singură societate a întrebunțat o tabelă care se apropia mult de tabela engleză de care am vorbit.

III.

Am dis că asigurarea erea un fel de joc și am încercat să arotăm modul dupe care trebuia regulat misele asigurătorului și ale asiguratului. Esperiența și calculul probabilităților sunt de față pentru a proba, că jucătorii de meserie se ruineză în mod infailibil când nu întrebunțază mijloce neonest și când nu joca decât la jocuri de întâmplare (hasard); și deca se citează exemple de indiviți înavușiți la *rolină* faptul se esplică prin acea că acești indiviți, dupe ce au câștigat o sumă grasă, au încetat de a juca.

Asigurătorul, jucând un joc perfectaminte egal ar trebui să se ruineze pene în cele din urmă și deca, cea ce se întâmplă la or-ce societate bine gerată, beneficiile sunt din contră mereu crescende, apoi faptul se datorește împregiurării că asigurătorul ia ore-cari precauțiuni de care vom vorbi mai la vale.

Calculul probabilităților și esperiența sunt de acord spre a proba că deca un individ destul de avut nu joca jocuri prea mari, rezervânduși la fiă-care partidă un ușor avantajii, departe de a se ruina, el se înavușește la infinit pene în sfârșit.

Calculul probabilităților fixază sensul precis al acestor cuvinte: *joc gros*, *destul de avut*, *forte mic avantajii*, cuvinte cam vage, în limbajul ordinar, der cu toate acestea destul de precise pentru scopul ce ne propunem în acest articol.

În realitate asigurătorul nu joca un joc egal și își rezervă un mic avantajii asupra fiă-cărui asigurat; el nu joca nici jocuri prea gróse; ast-fel el nu acceptă nici o dată afaceri care să depășească o cifră pe care i-o arată lui esperiența sêu pe care teoria probabilităților îi permite a o calcula: această cifră se chiamă *plimul*. Când o afacere trece peste *plim*, asigurătorul ofere escedentul uneia sêu la mai multe alte societăți; în fine asigurătorul trebuie să cate a juca des, adică a înmulți numărul afacerilor sële.

Care sunt avantajiele ceși rezervă asigurătorul?

Aceste avantaje sunt variabile dupe societăți. (Și să se noteze că dênsele rezervânduși un avantajii ca fie-care comerciant, o companii nu numai că nu face decât a usa de dreptul sêu, der își indeplinesce și o datorie; și într'adevăr,

chiar dupe ce și-a plătit impiegații și cheltuelele de biroou, ea trebuie să realizeze beneficiile pentru a avea înaintea ei sume suficiente spre a putea lichida și spre a face față sinistrelor cari merg crescând cu numărul afacerilor).

Cel mai bun mijloc de ași rezerva un avantajii este, pentru asigurător, de a încărca fiă-care primă. (Încărcarea este un termen de asigurător, un număr fix mai mare decât unul prin care se multiplică fiă-care primă). În cazul de încărcare, se usază în calcule o tabelă bună, pe esactitatea căria se pôte compta. Acesta este cel mai bun mod de procedare, este singurul care permite de a calcula în fie-care moment situațiunea financiară a unei societăți cu puțină precisiune; este singurul care permite o bună determinare a cea ce am numit *plimul*.

Cea mai mare parte din societățile franceze nu încarcă primele (afară de câte-va casuri forte rare), deră ele întrebunțază tabelele care le sunt particularminte avantajiose. Ast-fel, tabela de mortalitate a lui Duvillard se aplică asigurărilor pentru cazul de mărte, fiindcă această tabelă esagerază mortalitatea. Tabela lui Deparieux se aplică rentierilor, fiindcă ea esagerază longevitatea. În fine, societățile nu aplică asigurărilor dobânda cu care ele însuși plasază fondurile lor. Cu modul acesta, ele realizează beneficiile care ar putea părea esagerate deca n'ar distribui o parte dintr'ênsele și clienților lor.

Să ni se permită aci o digresiune relativă la participarea la beneficiile. Acestă măsură noi o blamăm din toate puterile noastre, și, pentru ași face critica, ne va fi de ajuns de a arăta publicului modul nedemn cu care este amăgit de către ore-cari samsari care fac să străluce în ochii seși această faimósă participare.

Un mare număr de samsari de asigurări se înviesunază dupe individul în care au mirosit stofa unui asigurat, și aretânduși livretele Societății, îi demonstrează că sunt pentru dênsul gróse beneficiile de operat; uitând atunci că asigurarea nu este o speculațiune, ci o simplă măsură de prevedere dictată de înțelepciune, individul se asigură, și, la finele unui an, se indignază că primesce de abia câți-va dinari în locul fabuloșelor sume ce i-a promis samsarul; el vine să reclame Societății, unde impiegatul îi respunde că samsarul nu avea misiunea de ași face promisiunile ce le-a audiat.

„Deca ași fi venit d'a dreptul la Societate, în loc de a vă adresa la un samsar, n'ași fi fost încelat,” acesta este respunsul ce i se dă, și nu este altul care să i se dea.

Noi mai desaprobăm participațiunea și pentru motivul că ea dă loc la abuzuri. Ast-fel în dările de sémă, societățile nu citează, bine înțeles, de cât pe indiviții cei mai favorizați prin participarea la beneficiile, și evident aci este o șmecheriă căreia, din nenorocire, scriitorii cei mai mari au consimțit a da mâna.

Mai desaprobăm participațiunea, și pentru cuvântul că ea nu se pôte face într'un mod echitabil. Preceptele sciinței nu par a se presta la un mod echitabil de repartițiune între asigurați.

Acum că am arătat în mare modul cu care funcționează societățile de asigurare, ne vom permite a da câte-va consilii persoanelor ce doresc a se asigura.

Cel d'ântâi lucru ce trebuie cine-va să facă mai înainte de a merge să găsască o societate, este de a cugeta bine la cea

ce dorește să facă asigurându-se, și a căuta combinațiunea care pare a respunde mai bine scopului ceși propune. Consultând tarifa unei Societăți, cine-va și pôte face o idee de prețul venitului afacerii ce voiesce a contracta. Dupe acea, să se lase la o parte samsarii și frumoșele lor promisiuni; cel ce dorește să se asigure să se ducă d'a dreptul la Societatea unde vrea să se asigure; să espuiă actuarului scopul ceși propune asigurându-se, și săși cêră consiliu asupra naturii combinațiunii ce va fi ales. Nu trebuie să aibă cine-va tēmă de a vorbi francamente actuarului și de ași vorbi despre afacerile sële; marea obișnuiță ce are de a mania asigurările îi pot sugera o combinațiune care va avea ore-care avantajii asupra celei ce cine-va și-a ales. Când veși cunoște prețul afacerii d-tale, să nu esiteză a stipula în contract căși rezervezi de ași rescumpăra cu bani la un moment ore-care, sêu în momentul când ai fi obligat de a contracta asigurarea pentru suma ce ai stipulat în contractul d-tale. Casul de față presupune împrejurarea când contractezi cu primă unică; deca contractezi cu primă anuală, dupe ori-ce probabilitate, și se va deduce valoarea primelor ce datorezi.

Adeșea societățile refuză rescumpărarea când un contract are mai puțin de trei ani; această este o infamiă din partea lor și o hoțiă pe față ce ei comit față cu asiguratul, hoțiă ce nu se sfiesc de a o justifica spunând asiguratului această frasă devenită clasică în lumea asigurărilor:

„Societatea s'a spus la un risc, ea trebuie să fiă plătită.”

Prea adevărat, societatea s'a spus la un risc, și este drept să fiă plătită; deră toți actuarii demni de acest nume, sciți forte bine că plata riscului stă în diferența între primele vêsate și eea ce se chiamă *reservă*, care este adevăratul preț de rescumpărare calculat dupe base echitabile. Deci, asiguratul, deca nu este matematic, să sciă bine că rezerva, în practică, nu este nici odată *nulă*, și deca asiguratul nu acórdă rescumpărarea, cauza este că ei nu renunță cu plăcere la un contract care, în definitiv, trebuie să le aducă un beneficiu eventual.

În fine, cine-va trebuie să și recitească contractul, sêu cum se dice, în termenii de asigurător, *polița sea*, cu cea mai mare grijă, și să bage de sémă ca toate clausele contractului să fiă stipulate, și ca cifrele înscrise să fiă acelea cu care s'ași înțeles. — În fine stipulează că deca Statul isbesce polițele de un imposit, acest imposit în nici un cas să nu fiă suportat de d-ta.

Alegerea Societății la care se asigură cine-va nu este indiferentă; trebuie a se da preferință societăților celor mai avute și celor mai vechi; deră în această recomandățiune nu este nimic absolut, și talentele impiegaților principali, caracterul, onorabilitatea, și mai ales sciința directorului trebuie să intre în socotélă în determinățiunea ce cine-va are să ia. Regretăm că nu putem cita numele Societăților care ne inspiră cea mai mare încredere, deră intențiunea noastră nu este de a face aci o reclamă.

Înainte de a termina, ne vom permite de a recomanda persoanelor ce au bine-voit a ne citi să mediteze asupra chestiunii asigurărilor, pôte vor găsi ocașiunea de a și procura pentru dênsele sêu pentru persoanele ce le sunt scumpe, siguranța pentru viitor; să nu se dea înapoi deca prețurile tarifelor le par ră-

dicate și să bine voiescă ași da osteneala de a cugeta că, deca societatea rischază de a vêsă o sumă mare dupe ce a primit o alta relativ slabă, ea trebuie să fie plătită pentru acest risc, întocmai ca jucătorul care are să rischeze un joc gros. În fine, recomandăm a se aduce aminte că asigurarea nu este o speculațiune, și că în fine siguranța este un lucru care are prețul sêu.

H. Laurent.

DIVERSE

În sêra de 14 noiembrie, o crimă grozavă a sguđuit liniștea locuitorilor din Rômnicul-Vâlcei. D. R..., portărel pe lêngă tribunalul din acel oraș, bănuia de mult pe femeia lui că ar avea relațiuni adulterine cu ténêrul B..., și concepu idea de rescumpărare. În sêra de 14 corent, pe la 4 cêsuri, își face giamantanul, încinge doș revolvere și, luându-și diua bună de la nevêstă, plécă, împreună cu frațele lui, pretestând urgența unei puneri de sequestru în județit.

Pe la 9 ore și jumătate, pe neașteptate, R... se întorče 'napoi, bate la ușa nevêstii... nimic, bate a doa oră... nimic. Sângele i se urcă în cap, nêvălesce cu totă puterea asupra uși, o sparge și se precipită în odaie. În acelaș timp, B... sârea pe ferêstră.

Se vede însă că nu i ere scris să scape; căci, n'apucă să cadă în stradă, și câte-va bracie puternice îl apucară: eraș complicitii bărbatului cari pêndeat în stradă la ferêstră. Nefericitul B... se desbâtea în mânilor fără a putea să scape. Într'un moment, în parosismul desperării, B... face o smucélă supremă, scapă din mânilor agresorilor lui și se repede spre pórta locuinței lui, care este tocmai peste drum de ferêstra pe unde sârise. Pórta este închisă. Complicitii lui R... îl sosesc din nou și pun mâna pe dênsul, rêsțignindu-l pe pórta, unde i veni forte ușor lui R, care alergase dupe fugar, să l ochescă în plin și să descarce asupra câte-va glónțe.

B... se rostogoli la pământ. Asasinii luară fuga; însă fură prinși pe dată și arestați.

Afiăm însă că, în urma unui cas așa de oribil, justiția din partea locului n'a fost la înălțimea ei, lăsându-se a fi influințată de suflarea puternică a *coconului* Nicu L... care actualminte se află la Rômnicul-Vâlcei. Complicitii lui R... au fost liberați sub cuvânt că sunt numai *marturi*: un unchiu al unui complice este arendașul și omul de casă al curții *coconului* Nicu L.....

* * *

Pantazescu, scăpat alaltăeri din arestul poliției, a fost prins a-sêră, 26—27 noiembrie, într'o casă de desfrênare. S'a găsit asuprași 50 galbeni. De unde avea acești bani? Astăzi 27 noiembrie pe la 3 ore a fost transportat cu un căpitan de poliție și mare baionete la închisórea de la Văcăresc. Publicul are dreptul să spere că, în fine, acest fenomenal pungașiu, ori cât de industrios ar fi, nu va reeși să mai scape și de la Văcăresc.

COMPANIA CĂII FERATE LEMBERG-CERNAUŢI-IAŞI

Sub-semnatul Consiliu de Administrație are onoare de a invita pe d-nii Acționari ai Companiei căii ferate Lemberg-Cernăuți-Iași ca să bine-voiască a asista la a XIV-a adunare generală (extraordinară) care va avea loc Mercuri 22 Decembrie 1875 stil nou, la 10 ore dimineața în salonul cel mare al clubului de arhitecți și ingineri din Viena (Stadt-Eschenbachstrasse No. 9.)

La ordinea zilei va fi:

I. Convenționea cu Inaltul guvern Austriac din 16 și 27 Noiembrie 1875 pentru achizițiunea de linii noi, și propunerile Consiliului de Administrație care rezultă din această convențiune relativ la completarea resoului de linii ferate ale Societății.

II. Modificarea statutelor Societății.

Acei din d-nii Acționari cari vor voi a asista la adunarea generală s'au cari vor voi să uzese de drepturile lor la vot conform §§ 22, 23, și 25 din statute, vor bine-voi a depune acțiunile lor în p'ne cel mult la 2/4 Decembrie 1875.

La Viena la Banca Anglo-Austriacă s'au la casieria principală a Societății I Elisabethstrasse No. 9.

La Lemberg la Banca galițiană ipotecară pe acțiuni.

La Cracovia la filiala băncii galițiane ipotecară pe acțiuni.

La București la Banca României, pe baza unei consemnațiuni făcută în dublu exemplar (pentru care blanchetele necesare se vor elibera gratis de către casierii) și vor primi împreună cu chi-

tanța și biletele de legitimațiune pentru adunarea generală.

In cas de reprezentatiune, procurele imprimate în dosul biletelor de legitimațiune trebuie să poarte semnătura proprie a acționarului care vrea să fie reprezentant.

Viena 6 Decembrie 1875

Consiliul de Administrațiune

SALA BOSSEL

Sâmbătă 29 Noiembrie 1875

REPRESENTAȚIUNE EXTRAORDINARE

DATA DE

C. DIMITRIADE

DE CONCURSUL D. D.

Irina Poenaru, M. Millo, Th. Popesco, Schipek, Dimitrescu și Scholtisch.

PROGRAMA

PARTEA I.

Eri tu che machiavi. romanță din opera «Un ballo in maschera» de Verdi, cântată de D-nu Th. Popesco.

Valsul, poeziă de Șerbănescu, recitată de C. Dimitriade.

Piesă de Concert pentru Violoncel, executată de d-nu Dimitrescu.

Opereta Keller, cântoneta, textul și muzica de D-nu Oscar Eliad, executată de d-ra Irina Poenaru.

Un panflet, poeziă de N. Scurtescu, recitată de C. Dimitriade.

Carnavalul de Veneția executat de d-nu F. Schipek.

PARTEA II.

Legenda Rondunelei, poeziă de d. V. Alesandri, recitată de C. Dimitriade.

Mere Ariă a lui VLAD ŢEPES, din opera Națională «Feta de la Cozia», testul de d. E. Carada, muzica de d. A. Flechtenmacher cântată de d. Th. Popesco.

Piesă de Concert pentru Violoncel executată de d. C. Dimitrescu.

Răsăritul lunii la Tismana, poeziă de Gr. M. Alesandrescu, recitată de C. Dimitriade.

Fantasia Caprice, de H. Vicuxtemps, executată de F. Schipek.

Paraponisitul pus în Slujbă, cântoneta executată de M. Millo.

PRECIUL LOCURILOR

Loja 24 fr. — Stal I, 4 fr. — Stal II, 3 fr. —

Stal III, 2 fr. — Galeria I fr.

INCEPUTUL LA 8 ORE SEARA

BIBLIOGRAFIE.

In editura Librăriei G. Ștefănescu din Focșani, a apărut fascicula I din interesantul roman al lui I. du Boys:

Contesa de Monte-Christo

TRADUCȚIUNE DE J. KOHL.

Acest roman apare în fascicule lunare de 5—6 côle în 8, a 1 leu nouă.

Depozite sunt la toate Librăriile principale din țară.

REVISTA PEDAGOGICA

In numărul său de la 15 Noiembrie, cuprinde următoarele articole:

1° Noțiuni asupra științei instructive. — Instrucțiune: Semnificațiunea cuvântului. Instituțiunea ca facultate și ca metodă. Invăț-

mântul instructiv în raport cu școala cea vechiă și cu cea nouă.

2° Sistema fröbeliana. Educațiunea modernă. Principalele idei pedagogice ale lui Fröbel și aplicațiunea lor în familie, în grădina de copii și în școală, de August Köhler. Traducțiunea de Maria I. Casabianu. (Urmare).

3° Locke, lucrările și ideile lui pedagogice.

4° Societatea «Reuniunea femeilor romane pentru creșterea fetelor orfane sărace» din Iași.

5° Buletinul instrucțiunii.

Va apărea în curând:

DICTIONARUL LIMBEI MEDICALE-ROMANE

FREDERIC DAMÉ DE C. N. CHABUDIANU

autorul noului dicționar de romano-frances. doctore în medicină de la facultatea din Paris.

Publicat în fascicule bi-mensuale.

Apröpe 50 fascicule —

4 Prăvălii

Proprietatea D-nei M. Brătășianu, cu locul lor în fund, situate în strada Văcăresci No. 26, sunt de vânzare, doritorii de a le cumpăra se pot adresa la administrația biuroului.

George A. Persu

Medic-veterinar de la școala de Medicină Veterinarie din București, completându-și studiile la școala din Bruxelles, s'a reîntors în capitală și oferă serviciile seale ca Vetrinar.

Locuința hotel Oteteșanu, No. 17.

CALENDARUL TELEGRAFULUI

Din 10,000 exemplare a mai ramas abia 1,500.

Il recomandăm atât pentru materiile Calendarului cât și pentru partea amuzantă și variată. Prețul 1 leu.

SPRE TAIARE

Una sută șapte-deci și cinci pogone pădure de lucru pe moșia Copăcenii din Districtul Ilfov Plasa Sabaru. A se adresa în București strada Arcului No. 16 bis.

SOCIETATEA CREDITULUI FUNCİAR URBAN DIN BUCUREȘCI

Fondurile destinate plății cuponelor cu scadența la 1 Ianuarie 1876 fiind disponibile, se face cunoscut detentorilor acestor cupone, că acele fonduri se țin la dispozițiunea D-lor și că se pöte presenta la Casa Societății în Marele hotel Dacia, cu începere de la 1°/₂ Noembrie 1875, spre a-și primi plata.

DIRECȚIUNEA.

De inchiriat Două odăi pentru stăpân una de slugi și o cameră sunt de inchiriat chiar de acum până la Sft. George, mobilate s'au nu. Doritorii se pot adresa la D-na Geanoglu în casele Gherasim vis-a-vis de Episcopie.

S. Periețianu-Buzeu face cunoscut că s'a schimbat domiciliul strada Dionisie 26. Batiste.

NICOLAE FLEVA, avocat, face cunoscut clienților săi că biurul său de advocatură este tot în casa din strada Dómnei No. 13, lângă Telegraf, în care a locuit p'ne acum, în etagiul de jos, și stă deschis regulat de la 8 p'ne la 11 ore dimineața, și de la 6 p'ne la 8 ore s'era.

DE INCHIRIAT

Tot etagiul de sus din casa situată pe strada Dómnei No. 13, lângă Telegraf, compus din 6 camere spațioase sus, două odăi de servitor, cuhnic, grajd de decă cai, șopron de 4 trăsuri, pivniță mare și puț în curte. Casa este espusă la s'ore și reparată diu nouă. A se adresa chiar în acea casă în etagiul de jos de la 9—11 ore dimineața, și de la 6 p'ne la 8 ore s'era.

Doctorul MARCOVICI

Are onore de a încunoscintiua clientela sa din capitală și provincie că s'a întors din streinătate.

Consultațiunii în cabinetul său de la 8—9 ore dimineața și de la 5—6 ore s'era, strada Brezoianu, No. 23.

Girante responsabile I. Luca Caragiale.

PRIMUL BIUROU DE INFORMAȚIUNI IN ROMANIA

STRADA EPISCOPIEI No. 4.

In acest biurou pöte lua informațiuni ori-ce doritor care voesce a cumpăra Case, moșii etc.

Precum și de a lua cu chirie case și moșii în arendă.

Asemenea acest biurou mai pöte procura persöne care voesce a intra ca Comptabil pe la Comptoaruri, Moșii și chiar îngrijitori, profesori pentru a medita copii prin case pentru diferite clase și limbii streine.

Se face cunoscut d'ér tuturor D-lor care vor avea asemenea necesități, de a se presenta la biurou fiind curând satisfăcuți în cerere.

Asemenea de prin districte se pot co-responda direct cu biurou promițând un serviciu și un răspuns prompt.

Administrația biuroului.

M. ȘTEFĂNESCU

Pictor, domiciliat strada Știrbei-Vodă, No. 6, (în dosul Pasagiului). Fost stipendist al Statului în streinătate, medaliat la expoziția din București în anul 1874, anunță prin acesta că se îngagază a preda lecțiuni de desemn, depingere și caligrafie sistem englez, atât pe la pensionate cât și pe la particulari.

Asemenea depinge portrete cu prețuri modeste, conform cu mărimea.

DE VÂNDARE

CAI DE TRĂSURĂ ȘI DE CĂLĂRIE

de cea mai bună rasă, în strada Dómnei, No. 13, lângă Telegraf. Tot în acea casă de vânzare un pian apröpe nou cu preț moderat.

In editura librăriei Sölözy și Greave, calea Mogoșoii, față cu Theatru, a apărut:

CHARTA GENERALE A ROMANIEI ȘI A ȚERILOR INVECINATE

Acastă chartă lucrată de d. inginer V. Massaloup cuprinde părțile invecinate, Transilvania, Banatul, Bassarabia și indică cele mai recente date statistice. Putem dice că este cea mai complectă chartă a României din câte a apărut p'ne ađi spre usul școelor.

A eșit de sub tipar:

ATHALIA

TRAGEDIA DE RACINE

TRADUCȚIUNE ÎN VERSURI DE G. SION

Acastă operă va fi imediat urmată de Horatii tragedia de Corneille. Pentru intimpinarea speselor necesarii la tipărirea acestor opere, traducătorul a deschis liste de subscripțiuni cari s'au încredințat la mai mulți amici ai literelor și la Librăria Sococ. Prin subscripțiune ambele opere se pot căpăta cu 3 lei; dupe impresiune fie-care va costa 2 lei. Subscripțiunea este deschisă piacă la finele lui Noembrie curent. In acest interval colectanții sunt rugați a trimite traducătorului rezultatul bine-voitorului lor concurs. La finele lui Horașiu se va publica numele subscripătorilor.

Diarele bine-voitoare literaturii sunt rugate a reproduce acest anunț.

C. POLYSU,

avocat, anunță clientela sa din Capitală și provincie că s'a mutat în strada Episcopiei Nr. 5, în casa Dómnei Maria Slătineanu, la spatele grădinei Episcopiei.

DICTIONAR GENERAL DE DREPT

DE

FANTAZI GHİKA

Broșura I-ii, literile A B C și D, va apăre la Ianuarie.

Publicarea prin subscripțiuni. Subscrieri se fac la Pantazi Ghika în București strada St. Visarion No. 16. Din provincii subscrieriile se adresază cu scrisori francate.

BIRT ROMĂNESC

STRADELA SF. NICOLAE ȘELARI

Bucate sistem oriental și occidental. Abonamente se fac cu prețuri mai mici decât la ori-ce alte birturi. Table d'höte dejunul 80 bani prânzul 1 leu și 20 bani.

Intreprindător: Ghiță Ștefănescu

Pădurea Adjud

Veri cine va dori să cumpere s'au se încheie contracte pentru lemne de foc, che-restea, traverse, pari de Telegraf și altele, în cantități veri cât de mari, se pöte arăta în ziua de Vineri 28 Noiembrie st. v. la orele 12 la menționata localitate, la casa proprietărescă unde se va pune în raport cu chiar proprietarii pădurii.

București, Tipografia Națională Intreprindător, C. N. Rădulescu.